

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ. 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
68

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1140

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινοτικών Ασφαλίσεων» και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψητάριμνοι δημοφώνως μετά της Βουλής, απέφασκαμεν:

Άρθρον 1.

Χορήγησις συντάξεως εις ἑρρανά τέκνα.

1. Ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) χορηγείται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1981 μηνιαία σύνταξις εἰς τὰ μὴ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα τέκνα θανόντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον:

- α) Δὲν λαμβάνουσι σύνταξιν ἐξ οἰκισθέντος πατρὸς.
- β) Ὁ πατὴρ των ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἢ ἀποκλειστικῶς ἡσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ καὶ ὅλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου τριετίαν καὶ δὲν ἐλάβανε σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀποκλειστικῶς φορέως.
- γ) Ἡ μήτηρ των δὲν λαμβάνει σύνταξιν ἐξ ἄλλου ἀποκλειστικῶς φορέως.

2. Τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον συντάξεως δικαιούνται καὶ τὰ ὀρφανὰ πατρὸς ἄγαμα τέκνα, ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ μητρός, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ ἄγαμα τέκνα αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

3. Προκειμένου περὶ σπουδαζόντων ἀγαμίων τέκνων εἰς Ἀνώτερα ἢ Ἀνώτατα Ἑκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἢ περὶ ἧς ἢ παρ. 1 συνταξιοδοτήσεως παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Άρθρον 2.

Ποσὸν συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίας συντάξεως προκειμένου περὶ ἐνὸς συνταξιοδοτούμενου τέκνου, ἰσοῦται πρὸς τὸ ἐκάστοτε κατώτατον ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως γήρατος τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ. Δι' ἐκαστον περαιτέρω συνταξιοδοτούμενον τέκνον τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως προσυξάνεται κατὰ τὸ ἕμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσού.

Ἐν περιπτώσει υπάρξεως πλειόνων τέκνων, τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν μηνιαίων συντάξεων ὧν τῶν τέκνων, ἐπιμερίζεται εἰς ταῦτα κατ' ἰσομοίρην.

Άρθρον 3.

Καταβολὴ συντάξεως.

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς μηνός, παύει δὲ καταβαλλομένη εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου ἢ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῖ τούτο τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τὸ 24ον ἔτος ἐφ' ὅσον τούτο σπουδάζει. Ἐν οὐδεμίᾳ, ὅμως, περιπτώσει καταβάλλεται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

2. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν μητέρα τῶν τέκνων. Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀγναίης, δικαστικῆς ἀντιλήψεως, νομίμου ἢ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς μητρός, ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐπίτροπον αὐτῶν.

Διὰ συντάξεις καταβληθείσας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου εἰς δικαιούχον, πρὸ τῆς ἐναντι τοῦ ΟΓΑ νομιμοποιήσεως ἑτέρου τυχόν δικαιούχου, εὐθεμίζῃ εὐθύνην φέρει ὁ Ὄργανισμός αὐτός, τῶν αἰτούντων δικαιούμενων νὰ στραφῶν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος. Προκειμένου περὶ τῶν δικαιούχων τέκνων, περὶ ὧν ἢ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς ταῦτα.

3. Αἱ πιστώσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προϋπολογισμένων συντάξεων ἀναγράφονται, κατ' ἔτος, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΟΓΑ, εἰς ἴδιον κεφάλαιον.

Άρθρον 4.

1. Διὰ Κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρων 14 παρ. 2 καὶ 19 παρ. 1 τοῦ Ν. 4169/1961, ὁρίζονται τὰ πρόσωπα τὰ ἀσκούντα τὸ δικαίωμα διὰ τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐξακριβώσεως τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως τῆς συντάξεως, τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀπονομήν, ὡς καὶ τὰ βοηθητικὰ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐν γένει διαδικασίας χορηγήσεως τῆς συντάξεως ὄργανα, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῆς συντάξεως, οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς καταβολῆς, ὡς καὶ τῆς ἐπαναχορηγήσεως ταύτης, τὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς συνταξιοδοτήσεως, τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθειῶν συντάξεων καὶ τῆς ἀναγρῆσεως τῶν μεταβολῶν τῶν ἐπηρεαζουσῶν τὴν συνταξιοδοτικὴν δικαιώμα καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων ἀρθρων.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα συντάξεων, αἱ ἐκάστοτε ὑποκείμεναι διατάξεις διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένης συντάξεως τῆς γήρατος.

"Αρθρον 5.

Επέκτασις και τροποποιήσις των περι συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας διατάξεων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του Ν. Δ/τος 1390/1973 «περί επέκτασις της ασφάλισις του ΟΓΑ και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί αυτού νομοθεσίας» αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«1. Υπό του ΟΓΑ χορηγείται σύνταξις λόγω αναπηρίας εις τὰ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τέσσαρες ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

α. Εἶναι ἐκ γενετῆς ἢ κατέστησαν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. συνεπεία παθήσεως ἢ βλάβης, κατὰ πρόβλεψιν διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἀνίκανα πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντις οἰοῦντις βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ποσοστὸν τοῦλάχιστον 67%.

β. Δὲν ἔχουν ἀσκήσει, ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας των μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των, οἰοῦντις οἰοῦντις ἀπαγγέλμα, ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως ἡτλοῦν τὸν βιοπορισμὸν των.

γ. Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ασφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν ἐννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύει.

δ. Δὲν κατέστησαν ἀνάπηρα συνεπεία παρ' αὐτῶν διαπραχθέντος κακοεργήματος ἢ ἐκ προθέσεως πλημμελήματος, εἰς τὸ ὅποιον ἔχουν ἀμετακλήτως καταδικασθῇ.

ε. Δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των.

στ. Ὁ πατὴρ των, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν ζωῇ, στα) εἶναι συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καδ' ἔλην τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των τριετίαν, ἡσφαλισμένος τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου καὶ σταβ) δὲν εἶναι συνταξιούχος ἑτέρου ασφαλιστικοῦ φορέως οὔτε ἦτο, κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως των τριετίαν, παραλλήλως ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον ασφαλιστικὸν φορέα, λόγω ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

Ἐὰν ὁ πατὴρ των ἔχῃ ἀποβίωσι δέον οὗτος σταα) νὰ ἦτο συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καδ' ἔλην τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν, νὰ ἦτο ἡσφαλισμένος τοῦ ΟΓΑ ἢ νὰ ἦσκει ἐπαγγέλμα διὰ τὸ ὅποιον δια ὑπῆλκε οὗτος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου καὶ σταβ) νὰ μὴ ἦτο συνταξιούχος ἑτέρου ασφαλιστικοῦ φορέως οὔτε νὰ ἦτο κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν παραλλήλως ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον ασφαλιστικὸν φορέα, λόγω ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

1α. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, τῶν ὁποίων ὁ πατὴρ εἶναι ἄγνωστος ἢ ἀπὸ δικροετίας τοῦλάχιστον εἴτε ἀγνωεῖται ἡ τύχη του εἴτε ἔχει ἐγκαταλείψει ταῦτα καὶ οὐδεμίαν μέριμναν λαμβάνει δι' αὐτά, δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἡ μήτηρ των εἶχεν ἢ ἔχει τὰς ὁναεφευμένους εἰς τὸ ἐδαφίον στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου ἰδιότητάς, συντρέχουν δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου προβλεπόμεναι, κατὰ περίπτωσιν, προϋποθέσεις.

1β. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα 1 καὶ 1α παραγράφων).

"Αρθρον 6.

Η παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 «περὶ καταργήσεως τῆς ἀμέσου ασφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» αντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Υπό του ΟΓΑ χορηγείται σύνταξις ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους του, τοὺς καθισταμένους, συνεπεία παθήσεως ἢ βλάβης, κατὰ πρόβλεψιν, ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως, ἀνίκανους πρὸς ἀσκήσιν τοῦ συνήθους βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος

των ὡς καὶ παντὸς παρεμφεροῦς τοιούτου, εἰς ποσοστὸν τοῦλάχιστον 67% καὶ μὴ λαμβάνοντας ἑτέραν σύνταξιν ἐξ ἄλλου φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἐκάστοτε ἰσχύει».

"Αρθρον 7.

1. Ὁ ΟΓΑ δύναται κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὀρίζομεν διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 ἐκδιδομένων Προσδράκων Δ/των, νὰ παραπέμπῃ τοὺς λόγω ἀναπηρίας συνταξιούχους του πρὸς ἐπανεξέτασιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν ὀργάνων, διὰ νὰ ἀποφανθοῦν ταῦτα εἰς συνεχιζέται ἢ ὑπαρξίς τῆς πρὸς συνταξιοδοτήσιν ἀπαιτούμενης, κατὰ τὰ άρθρα 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ὡς ταῦτα ἐκάστοτε ἰσχύουν. ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως των. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν προσώπων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως μὴ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως νὰ ἀντλοῦν τὸν βιοπορισμὸν των.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 4 καὶ τῶν άρθρων 20 καὶ 21 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων λόγω ἀναπηρίας.

"Αρθρον 8

Συμπλήρωσις καὶ τροποποιήσις τῶν περὶ συνταξιοδοτήσεως διατάξεων.

1. Τὸ ἐδαφίον ὑπὸ στοιχεῖον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικατεστήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Νὰ μὴ λαμβάνῃ σύνταξιν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς συντάξεως νοουμένης καὶ πάσης περιοδικῆς χρηματικῆς παροχῆς, καταβαλλομένης εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ὑπὸ φορέων ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, Ταμείων Ἀρωγῆς ἢ Μετοχικῶν ἢ Ἀλληλοβοηθείας. Ὁ λαμβάνων ἐξ ἑτέρας πηγῆς σύνταξιν μικροτέρας τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγομένης δικαιούται τῆς μίᾳς συντάξεως, δι' ἐπιλογῆς ἀσκουμένης ἐφ' ἀπαξ.

Οἱ λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν ἢ τοιαύτην εἰρηρικῆς περιόδου, καταβαλλομένην παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκεν ταύτης, δὲν ἀποκλείονται τῆς συνταξιοδοτήσεως τοῦ ΟΓΑ. Ὡς πολεμικαὶ συντάξεις θεωροῦνται καὶ αἱ παρ' ἀλλοδαπῆς Πολιτείας χορηγοῦμεναι εἰς Ἑλλήνας πολίτας, λόγω θανάτου, τραυματισμοῦ ἢ διαρκoῦς μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος, ἐπισυμβάσεως, ἀποδεδειγμένων, κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκεια πολεμικῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἰς τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς ἀλλοδαπῆς Πολιτείας ἔχει ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ὡς ἐκπληρώσας στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις.

Ἐὰν κατὰ παράστασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, συνεπεία θόλου τοῦ συνταξιούχου κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ σύνταξις διὰ χρονικὸν διάστημα καδ' ὃ ὁ συνταξιούχος ἐλάβανε τοιαύτην καὶ ἐξ ἑτέρας πηγῆς, ἔστω καὶ ἀναδρομικῶς ἀπονεμηθεῖται, ἐπιστρέφεται ἀτόκως εἰς τὸν ΟΓΑ ἢ καταβληθεῖται ὑπ' αὐτοῦ σύνταξις εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ ὁ ἡμεδαπὸς ἕτερος φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦται, ὅπως, αἰτήσῃ τοῦ ΟΓΑ, παρακρατῇ καὶ ἀποδίδῃ εἰς τὸν ΟΓΑ τὸ 1/5 τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτοῦ μηνιαίας συντάξεως πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ συνταξιούχου, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΟΓΑ».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται διατάξις, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ αἰτήσις αὕτη δύναται νὰ υποβάλλεται πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων ὄργανα,

από της πρώτης του έτους εντός του οποίου συμπληρωται το 65ον έτος της ηλικίας του, ή καταβολή όμως της συντάξεως άρχεται από του υπό της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου όριζομένου χρόνου. Το από της ήμερομηνίας υποβολής της κατά τα ανωτέρω αίτησεως, μέχρι της συμπλήρωσεως του 65ου έτους της ηλικίας του, χρονικόν διάστημα, θεωρείται ως χρόνος ασφάλισεως».

3. Το τέταρτον εδάφιον της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, ως αντικατεστάθη διά της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν. Δ/τος 1390/1973, αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«Επί άμφισβητήσεως υπό των ήσφαλισμένων της ορθότητος της έγγραφης του έτους γεννήσεως αυτών ή των μελών της οικογενείας των εις τα Δημοτολόγια, έρευνόμενης αποκλειστικώς επί έγγραφων στοιχείων, συντεταγμένων πρό της ύπαγωγής εις την άσφάλισιν, τούτο καθορίζεται, τη αίτησει των ήσφαλισμένων, δι' αποφάσεων των υπό της νομοθεσίας του ΙΚΑ προβλεπομένων εκάστοτε οργάνων καθορισμού ηλικίας των ήσφαλισμένων του και κατά την σχετικήν επί του θέματος τούτου διαδικασίαν του Ίδρύματος τούτου. Έν έλλείψει έγγραφων στοιχείων, ως ανωτέρω, δέν γίνεται δεκτή αίτησις προς καθορισμόν έτους γεννήσεως, εκτός εάν έχουν καταστραφή εξ ολοκλήρου τα αρχεία (Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Μητροπόλεων, Σχολείων, Έκκλησιών κλπ.), εις τόν Δήμεον ή την Κοινότητα του Έλληνικού Κράτους, ένθα ο αίτων τόν καθορισμόν της ηλικίας του γεννήθη. Προκειμένου περί γεννηθέντων εκτός των σημερινών όριων του Έλληνικού Κράτους, αι διατάξεις του παρόντος εδαφίου έχουν εφαρμογήν και επί άμφισβητήσεως της ορθότητος της έγγραφης εις τα Μητρώα Άρρένων. Δι' αποφάσεων των αυτών, ως ανωτέρω οργάνων, δύναται νά καθορίζεται τό έτος γεννήσεως των ήσφαλισμένων και των μελών της οικογενείας των και τη αίτησει του ΟΓΑ, όσάκις προκύπτουν εξ έγγραφων στοιχείων όσάκις άμφισβόλια δια την ορθότητα της έγγραφης του έτους γεννήσεως τούτων εις τα δημοτολόγια».

4. Έν τέλει της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, ως τελικώς αντικατεστάθη διά της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθεται διάταξις έχουσα, ως ακολούθως:

«Ειδικώς προκειμένου περί μοναχών του Αγίου Όρους, διά τους όποιους ουδέν εκ των ανωτέρω αποδεικτικών της ηλικίας στοιχείων ύφίσταται έν Έλλάδι, αυτή αποδεικνύεται εκ των οικείων μοναχολογίων».

5. Η παράγραφος 8 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, προστεθείσα διά της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Α.Ν. 29/1967, αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«8. Είς περίπτωσιν θανάτου, συνταξιούχου εξ οιασδήποτε αίτίας, καταβάλλεται εις τόν επιζώντα και μετ' αυτού συμβιώσαντα σύζυγον και, έν έλλείψει συζύγου, εις τόν κατά την κρίσιν του ΟΓΑ έπιμεληθέντα της κηδείας, έφ' άπαξ βοηθήματα τό ύψος του όποιου όρίζεται εκάστοτε διά γενικών αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΓΑ μέχρι του τριπλασίου του εκάστοτε κατωτάτου μηνιαίου ποσού της συντάξεως γήρατος. Διά κανονισμού όρίζονται τά δικαιολογητικά λήψεως του ανωτέρω βοηθήματος».

6. Έν τέλει του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961 προστίθεται παράγραφος 9, έχουσα ούτω:

«9. Έπί κτήσεως ή άπωλείας δικαιώματος συντάξεως εκ του ΟΓΑ, δέν έχει εφαρμογήν ή διάταξις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. Δ/τος 127/1969 «περί της αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων».

*Άρθρον 9.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του Ν. 4169/1961, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Έπί έγκαταστάσεως του ενός των συζύγων εις την άλλοδαπην, ο χρόνος ασφάλισεως ή συνταξιοδοτήσεως του έτέρου, δι' οιασδήποτε αίτιαν, εκ του ΟΓΑ, λογίζεται και ως χρόνος ασφάλισεως του επανεγκατασταθέντος εις την Έλλάδα συζύγου. Εάν ή εις την άλλοδαπην άπουσία, κατά τα ανωτέρω,

του ενός των συζύγων υπερβαίνη την συνεχή δεκαετίαν, ο έτερος εξ αυτών, συντρεχουσών και των λοιπών προϋποθέσεων, δικαιούται μέχρι της έν Έλλάδι επανεγκαταστάσεως του άπουσιάζοντος, της υπό της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του παρόντος προβλεπομένης συντάξεως».

*Άρθρον 10.

Σύνταξις των υπερβάντων τό 70όν έτος της ηλικίας των. Ησφαλισμένοι του ΟΓΑ συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τό 70όν έτος της ηλικίας των δικαιούνται συντάξεως λόγω γήρατος εκ του Όργανισμου τούτου, κατά τάς διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961, έφ' όσον έχουν συνολικώς δεκαπενταετή τούλάχιστον ασφάλισιν, εξ ής πενταετή συνεχή τοιαύτην πρό της συμπλήρωσεως του 65ου έτους της ηλικίας των ή πρό της υποβολής της αίτησεως προς συνταξιοδότησιν. Διά την συμπλήρωσιν της απαιτούμενης υπό του προηγούμενου εδαφίου δεκαπενταετούς και πενταετούς ύπαγωγής εις την ασφάλισιν, υπολογίζεται και ή πρό της ύπαγωγής άσκησις επαγγελματικών άσχολιών, δι' άς τά άσπλύντα ταύτας πρόσωπα ύπάγονται εις την ασφάλισιν του ΟΓΑ.

Κατά τά λοιπά, εφαρμόζονται αι διατάξεις του Ν. 4169/1961, ως μεταγενεστέρως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν.

*Άρθρον 11.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 11 του Ν. Δ/τος 4435/1964 αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«1. Οί κατά κύριον βιοποριστικόν επάγγελμα αλίεις ή αλιεργάται ύπάγονται εις την ασφάλισιν του ΟΓΑ, έφ' όσον και δι' όν κλάδον ασφάλισεως δέν ύπάγονται εις την ασφάλισιν άλλου ασφαλιστικού φορέως. Οί εξ αυτών ήσφαλισμένοι εις άλλον φορέα και μη δικαιούμενοι εξ αυτού συντάξεως, δικαιούνται συντάξεως γήρατος εκ του ΟΓΑ, έφ' όσον συντρέχουν αι προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 4 και της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του Ν. 4169/1961, αναλόγως εφαρμοζόμενων, λογισμένου ως χρόνου ασφάλισεως εις τόν ΟΓΑ και του χρόνου ασφάλισεως των εις τόν άλλον φορέα. Έν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως εκ του ΟΓΑ των ανωτέρω προσώπων, αι ύπερ του Κλάδου συντάξεως άλλου φορέως καταβληθείσαι υπό των προσώπων τούτων εισφοραί αποδίδονται εκ του φορέως τούτου εις τόν ΟΓΑ».

*Άρθρον 12.

Ησφαλισμένοι εις τόν ΟΓΑ επί πενταετίαν τούλάχιστον και άπασχοληθέντες, κατά κύριον βιοποριστικόν επάγγελμα εις άγροτικές εργασίας, εις την άλλοδαπην, δικαιούνται νά συνυπολογίσουν τόν χρόνον της άπασχολήσεως των ταύτης προς συμπλήρωσιν του προς συνταξιοδότησιν των εκ του ΟΓΑ, λόγω γήρατος, απαιτούμενου χρόνου, έφ' όσον ο χρόνος ούτος δέν συνυπολογίζεται εις τόν χρόνον ασφάλισεως του ΟΓΑ κατά τάς μέχρι τούδε ισχύούσας διατάξεις.

Η κατά την παρούσαν διάταξιν άπασχόλησις εις την άλλοδαπην αποδεικνύεται διά βεβαιώσεως της άρμοδίας Έλληνικής Προξενικής Αρχής.

*Άρθρον 13.

Επέκτασις των παροχών άσθενείας και τροποποιήσις των περί αυτών διατάξεων.

1. Έν τέλει της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 4169/1961, ως τούτο αντικατεστάθη διά του άρθρου 7 του Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθενται διατάξεις έχουσαι ως ακολούθως:

«Είς την περί ής τά προηγούμενα εδάφια νοσοκομειακήν περίθαλψιν περιλαμβάνεται και ή περίθαλψις χρονίως πασχόντων εις θεραπευτήρια χρονίων παθήσεων (άσυλα άνάτων).

Διά Προεδρικού Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υγγρασιών μετά γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ δύναται νά επεκτείνεται εις συγκεκριμένας χρονίας παθήσεις οίκοι ή περίθαλψις των ήσφαλισμένων του ΟΓΑ.

Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του ΟΓΑ έγκρινομένης υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών δύναται ο ΟΓΑ να αγοράζει ή να μισθώνει οικόματα και να μετατρέπη ταύτα εις θεραπευτήρια χρονίων παθήσεων δια την περίθαλψιν των ησφαλισμένων του.

Τα εν λόγω θεραπευτήρια λειτουργούν μερίμνη του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, το όποιον διαδέχεται το αναγκαίον επιστημονικόν, νοσηλευτικόν και λοιπόν εν γένει προσωπικόν».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του Ν. 4169/1961, ως αντικατεστάθη δια του άρθρου 7 του Ν. Δ/τος 1390/1973, αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«3. Η παρεχομένη, κατά τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου Νοσοκομειακή Περίθαλψις, εις τους ησφαλισμένους και συνταξιούχους του ΟΓΑ, ως και εις τὰ μέλη των οικογενειών αυτών, περιλαμβάνει πᾶσαν αναγκαίαν αγωγήν και θεραπείαν, πρὸς ἀποκατάστασιν σωματικῶν ἢ ψυχικῶν ἀνπηριῶν ἢ νοσηρῶν ἐν γένει καταστάσεων, τὴν ἐν περιπτώσει ταυτοῦ δέουσαν ἐν μονοτηρίῳ ἢ θεραπευτηρίῳ περίθαλψιν, τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς υγείας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ικανότητος ἢ πρὸς ἀνακούφισιν νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ νοσηλευμένου, ἐιδικὰς θεραπείας, παρακλινικὰς ἐξετάσεις πάσης φύσεως, φάρμακα, συνήθη βοηθητικὰ καὶ εἰδικὰ θεραπευτικὰ μέσα, ὡς καὶ προθέσεις.

Αἱ παροχαὶ αὗται δύναται, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, καὶ ὁ μέτρον ἐπιτρέπουν τὰ διατιθέμενα εἰς ἐκάστην περιοχὴν υγειονομικὰ μέσα, νὰ χορηγούνται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀσθενῶν μὴ παραμεινόντων εἰς θεραπευτήριον, ἐφ' ὅσον εἴτε κρίνονται ἀπαραίτητοι πρὸς ἐρευναν τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς θεραπευτήρια, εἴτε δὲν δύνανται νὰ παρασχεθῶν ἐντὸς θεραπευτηρίου, ἐλλείψει κλίνης τοῦ οἰκείου Τμήματος. εἴτε κρίνεται δυνατὴ καὶ σκοπιμώτερα ἡ χορήγησις τούτων, τοῦ ἀσθενοῦς παραμεινόντος ἐντὸς θεραπευτηρίου, βεβαιῶν δὲ τὰς δαπάνας νοσοκομειακῆς περίθαλψεως.

Ἡ καταβλητέα διὰ τὰς, περὶ ὧν ἀνωτέρω, παροχὰς δαπάνη καθορίζεται, προκειμένου μὲν περὶ Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953, δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ἐνδεχομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως θεραπευτηρίων καὶ κλινικῶν, δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἢ διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

Ἐὰν εἰς τὸν τόπον διαμονῆς τῶν ἀσθενῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παροχὴ τῆς νοσηλείας καὶ δὲν δύναται αὗτοι νὰ μετακινήθωσιν διὰ τῶν συνήθων μεταφορικῶν μέσων, ὡς καὶ εἰς περιπτώσεις χρονίων πασχόντων, διὰ τούς ὁποίους συντρέχει περιπτώσις περιοδικῆς μετακινήσεως, ἔστω καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, διὰ τὴν παροχὴν τῆς δευτέρας νοσηλείας, ὁ ΟΓΑ δύναται νὰ καταβάλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ ὑπὸ ὅρους οἱ ὅποιοι ὀρίζονται διὰ Κανονισμοῦ, τὰς δαπάνας μετακινήσεως τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ τυχόν ἀναγκαίου συνοδοῦ.

Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται, εἰδικώτερον, αἱ καὶ ἡ ἑκάστην χορηγητέα, ὡς ἄνω, παροχαὶ καὶ ἡ ἑκτασις αὐτῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τούτων καὶ ἀποδόσεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν, τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος διὰ τὰς παροχὰς ὅργανα, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς νοσηλείας καὶ τῶν δαπανῶν ταύτης, ὡς καὶ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν αὐτῶν ὅργανα, τὰ τῆς συνάψεως συμβάσεων μετὰ τῶν πάσης φύσεως θεραπευτηρίων καὶ κλινικῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

3. Η παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς αντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, αντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ ἰδιαίτοντως σοβαρᾶς παθήσεως ἢ ἐλατῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διάγνωσις, ἡ θεραπεία ἢ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐλάτῃς τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶναι δυνατὴ ἐν Ἑλλάδι, ἡ παροχὴ περίθαλψεως, αγωγῆς ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ικανότητος προθέσεων ἐν γένει, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, εἰς θεραπευτήριον ἢ εἰδικὸν κέντρον τῆς ἀλλοδα-

πῆς ἐπὶ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ τῶν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένων δαπανῶν περιθαλψεως ἢ ἐφαρμογῆς τῶν προθέσεων, ὡς καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων μεταδόσεως καὶ ἐπιστροφῆς καὶ τῶν δαπανῶν διαμονῆς καὶ διατροφῆς τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ τυχόν ἀναγκαίου συνοδοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Εἰς τὰς περιπτώσεις μεταμοσχεύσεως ὀργάνων καταβάλλονται ὡσαύτως αἱ δαπάναι προμηθείας τῶν μοσχευμάτων καὶ ὧν τῶν ἀναγκαίων ἐξετάσεων, αἱ δαπάναι περιθαλψεως τοῦ ὄθου, ὡς καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ ἐξόδα μεταδόσεως καὶ ἐπιστροφῆς καὶ αἱ δαπάναι διαμονῆς καὶ διατροφῆς τοῦ ὄθου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ἐπὶ θανάτου τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, δαπάναις τοῦ ΟΓΑ, νοσηλευμένων, καταβάλλονται ὡσαύτως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αἱ δαπάναι ταριχεύσεως, προμηθείας ἐρετρου καὶ μεταφορᾶς τῆς σοφοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται, εἰδικώτερον αἱ προϋποθέσεις, ἡ ἑκτασις, ἡ καταβλητέα δαπάνη καὶ ἡ διαδικασία παροχῆς τῆς νοσηλείας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, τὰ γνωμοδοτικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἀρμοδιότητος ὅργανα διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλείας, τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης μετακινήσεως, διαμονῆς καὶ διατροφῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ συνοδοῦ καὶ τοῦ ὄθου, τῆς ταριχεύσεως, τῆς προμηθείας τοῦ ἐρετρου καὶ τῆς μεταφορᾶς τῆς σοφοῦ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια».

4. Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς αντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, τίθεται: νέα παράγραφος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 4π. ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«4π. Εἰς περιπτώσιν νοσηλείας προσώπου ἐκ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος άρθρου εἰς θεραπευτήριον τῆς ἀλλοδαπῆς, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, αἱ δαπάναι νοσηλείας μόνον ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὑφίσταται εἰς βίαιον ἢ αἰφνίδιον γεγονὸς. ἐπισυμβῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ ησφαλισμένου καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ποσοῦ, δι' οὗ διὰ ἐδαφύμετο ὁ Ὁργανισμός, ἐὰν ἡ νοσηλεία ἐγένετο ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, βάσει τοῦ ἰσχύοντος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς νοσηλείας, τιμολογίου νοσηλείας τῶν ησφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ εἰς ὁμοεὶδὲς Νοσηλευτικὸν Ἱδρυμα τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953 τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 14.

Τροποποίησις καὶ συμπλήρωσις τῶν περὶ διαχειρίσεως, προστασίας τῶν παροχῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 11, ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«11. Αἱ δαπάναι δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ ΟΓΑ πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ βαρύνουν τοὺς οἰκείους Κλάδους τῆς υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως καὶ καλύπτονται ὑπὸ τῶν ἀναγραφόμενων ἐκάστοτε, εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὁργανισμοῦ πιστώσεων διὰ παροχὰς τῶν Κλάδων τούτων».

Ἄρθρον 15.

1. Η παράγραφος 8 τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 14 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 αντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«8. Ἡ καταβολὴ τῶν πάσης φύσεως παροχῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μὲσω τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων (ΕΛΤΑ), διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἢ εἰδικοῦ τύπου ἀποδείξεων. Ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία πληρωμῆς τῶν παροχῶν καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν καθορίζεται μετὰ τοῦ ΕΛΤΑ καὶ τοῦ ΟΓΑ, διὰ συμβάσεως. Εἰς περίπτωσιν διαφανείας τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, κοινὴ ἀπόφασις τῶν Υπουργῶν Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν καὶ Συγκοινωνικῶν ἐπιφέρει ὁριστικῶς καὶ ὑποχρεωτικῶς διὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη τὴν διαφάνειαν ταύτην.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβαλλομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ εἰς τὰ ΕΛΤΑ ἀποζημιώσεως, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν παρεχομένας ὡς ἄνω ὑπηρεσίας, καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν, Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν καὶ Συγκοινωνικῶν».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9, ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«9. Διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῇ τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῶν Κλάδων ὑποχρεωτικῆς καὶ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ἅτινα θὰ ἄγονται ἀπ' εὐθείας εἰς ἕαρος τοῦ λογαριασμοῦ ἐκάστου τῶν Κλάδων τούτων».

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσαν διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ἀξίωσις δι' ἔξοδα κηδείας παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου τοῦ ΟΓΑ».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Συντάξεις καὶ ἔξοδα κηδείας ὀφειλόμενα εἰς ἀποβίωσαντα συνταξιούχον καταβάλλονται, ἄνευ εὐδύνης τοῦ ΟΓΑ ἔναντι τυχόν κληρονόμων θυνάμενων νὰ στραφῶν μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος, εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τούτου εἰς τὸν ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας τοῦ συνταξιούχου».

Ὅμοιως λοιπὰί ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ εἰς χρήμα ὀφειλόμεναι εἰς ἀποβίωσαντα ἠσφαλισμένον ἢ συνταξιούχον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 10πλάσιον τῆς ἐκάστοτε καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ κατωτάτης συντάξεως, καταβάλλονται εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πρόσωπα καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ ὀριζόμενας προϋποθέσεις».

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια:

«Ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 18 τοῦ Ν. 4169/1961».

Ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐξ ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν παροχῶν παραγράφονται μετὰ πάροδον δετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατεβλήθησαν αἱ παροχαὶ αὗται.

Ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεις εἰς συνταξιούχον δὲν ἀναζητοῦνται θανάτου τούτου».

2. Χρηματικὰ ποσὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰς συνταξιούχους αὐτοῦ, οἵτινες δὲν ἐδικαιούντο πλέον τούτων λόγῳ μεταβολῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς των, δὲν ἀναζητοῦνται ἔσθ' ὅσον ὁ συνταξιούχος γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως τὴν ὡς ἄνω μεταβολήν, ἐντὸς τετραμήνου εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Ο.Γ.Α. ἢ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«γ. Ἀποφασίζει περὶ διενεργίας οἰασθήποτε δαπάνης καὶ περὶ τῶν ὄρων συνάψεως πάσης συμβάσεως ἀντικειμένου ἀξίας μεζήονος ἐκείνου ὅπερ καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ τὸν Διοικητὴν, κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 15 παράγραφος 1 περίπτωσις δ' τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ὡς καὶ περὶ καταγγελίας τοιούτων συμβάσεων, ἐξαιρέσει τῆς διενεργίας τῶν δαπανῶν διὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν σχετικῶν μὲ τὰς τὰς συμβάσεων».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται περίπτωσης δ' ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως:

«δ. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διενεργίας δαπανῶν κοινωνικοῦ χαρακτῆρος, ἐπιβαλλομένων ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ὄργανισμοῦ, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἑτησίως».

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«α. Ἐκπροσωπεῖ δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως τὸν ΟΓΑ. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται προσωπικὴ ἐμφάνισις ἐκπροσώπου τοῦ ΟΓΑ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς Ἀρχῆς ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Παρέδρου ἢ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, ἐπὶ ὑποθέσεων δὲ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν. Ὁσὸς ἐπαγόμενος ἢ ἀντεπαγόμενος εἰς τὸν ΟΓΑ δίδεται διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Παρέδρου ἢ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν».

2. Ἡ περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«δ. Διαφυλασσομένων τῶν διὰ τῶν οἰκείων Κανονισμῶν προβλεπομένων ἀρμοδιοτήτων ἄλλων ὀργάνων ἐπὶ τῆς διενεργίας τῶν δαπανῶν δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς τοῦ ΟΓΑ, ἀποφασίζει περὶ διενεργίας οἰασθήποτε ἄλλης δαπάνης ἀφορῶσης εἰς τὰς παροχὰς ταύτας καὶ τῶν ὄρων συνάψεως ἢ καταγγελίας τῶν σχετικῶν μὲ τὰς παροχὰς συμβάσεων. Ὁσάυτως ἀποφασίζει περὶ τῆς διενεργίας οἰασθήποτε ἐτέρας, πλην τῶν ἀφορῶσων εἰς τὰς παροχὰς, δαπάνης καὶ τῆς συνάψεως ἢ καταγγελίας τῶν σχετικῶν μὲ αὐτὰς συμβάσεων, μέχρι τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

3. Ἡ περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, προστίθεται δὲ καὶ περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον θ' :

«η. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναζητήσεως ἢ μὴ τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ παροχῶν ὡς καὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ τρόπου ἐπιστροφῆς αὐτῶν. Διὰ τὴν μὴ ἀναζητήσιν ποσῶν ὄνω τοῦ εἰκοσαπλασίου τῆς κατωτάτης συντάξεως ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

θ. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος σχετικοῦ μὲ τὴν δικαστικὴν ἐπιδιώξιν οἰασθήποτε εἰς χρήμα ἢ ἄλλης ἀξιώσεως τοῦ ΟΓΑ ἢ τὴν ἀπόκρουσιν τοιούτων ἀξιώσεων κατ' αὐτοῦ, ἰδίᾳ ἐπιχειρεῖ ὅλας τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἀσκεῖ ἀγωγὰς, ἀνταγωγὰς, παρεμβάσεις, προτεπικλήσεις, ἀγωγὴν κακοδικίας, ἐνδικοα μέτα, ζητεῖ τὴν λήψιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐκτέλεσιν τούτων κλπ.».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ Διοικητὴς δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἐνάγκησιν τινῶν τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν. Ὁσαύτως δύναται νὰ μεταβιβάσῃ, δι' ἀποφάσεως ἀπεριορίστως ἀνακλητή, ἀρμοδιότητας τινὰς καὶ εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἢ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ΟΓΑ ἢ Προϊσταμένους Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ ὑπηρεσιακῶν μονάδων αὐτοῦ».

Ἄρθρον 20.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ Ν. 4169/1961, προστεθείσης διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 προστίθενται ἐδάφια, ἔχοντα, ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον περίθαλψιν περιλαμβάνονται καὶ πάντα τὰ μέτρα προνοίας καὶ προστασίας τῆς παιδικῆς ἡλικίας (παιδικαὶ κατασκηνώσεις, βρεφικαὶ καὶ παιδικοὶ σταθμοὶ κλπ.), τῆς μητρότητος, τῆς προληπτικῆς ὑγιεινῆς, τῆς γεροντικῆς ἡλικίας ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κηδείας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ ὀρίζεται ἡ καταβλητέα δαπάνη δι' ἐκάστην τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, παροχῶν περιθάλψεως, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς χρήμα χορηγουμένων παροχῶν».

*Άρθρον 21.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται παράγραφοι 12 καὶ 13, ἔχουσαι, ὡς ἀπολού-θως:

«12. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἔδρουν τοπικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ ΟΓΑ, αἱ διὰ κανονισμῶν ὀρίζονται βοηθητικαὶ ἐργασίαι χορηγήσεως τῶν πασχόντων τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου ἀνατίθενται ὑποχρεωτικῶς εἰς ὑπάλληλους τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος, οἱ ὁποῖοι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου, ἀσκούνται δὲ παραλλήλως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα.

Προκειμένου περὶ κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπηρετοῦν κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ὅργανα ἀσκήσεως βοηθητικῶν ἐργασιῶν τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὀρίζονται συνταξιούχοι δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. Ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πρόσωπα καθιζόντων, ταῦτα ὑπέχουν τὰς εὐθύνas δημοσίου ὑπαλλήλου.

Εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος πρόσωπα καταβάλλεται ἀποζημιώσις ὀριζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

Τὰ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὅργανα, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῆς περὶ ΟΓΑ νομοθεσίας προσφέροντες ὑπηρεσίας, κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΟΓΑ, μὴ ὑπάλληλοι αὐτοῦ, συνδέονται μετὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου διὰ σχέσεως παροχῆς ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν δικαιούμενοι ἐξ αὐτοῦ μόνον εἰς ἀπόληψιν ἀποζημιώσεως ἢ καὶ ἐξέδων κινήσεως κατὰ τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἰσχύουσας περὶ ΟΓΑ Νομοθεσίας ὀριζόμενα.

«13. Γραμματεῖς Κοινοτήτων δύναται ν' ἀντικατασταθοῦν εἰς τὴν ἀσκίαν τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον καθιζόντων τῶν εἴτε λθῶν παραπτώματος εἴτε τῇ αἰτίᾳ τῶν δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀσκίς τῶν καθιζόντων τούτων εἶναι δυνατὴ ὑπὸ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συνταξιούχων ἢ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

*Άρθρον 22.

1. Πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς μέτρων ἀντιχαρακτηρῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας ἀναγκῶν τοῦ ΟΓΑ, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ καὶ δαπάναις αὐτοῦ κήρυξις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς βάρος οἰασθῆποτε ἀκινήτου περιουσίας.

Αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται, λογιζόμεναι ὡς δημοσίας ὠφελείας, κηρύσσονται καὶ συντελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως νομοθεσίας.

Ἀντὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ διὰ συμβάσεως ἐξαγορὰ ἢ μίσθωσις τῶν ἀναγκασιούσων ἐκτάσεων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

Ἰδιοκτητὴν ἡ κάτοχος τῶν περὶ ὧν τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν, τὴν λειτουργίαν ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων καὶ μέσων ἐν γένει τῆς ἀντιχαρακτηρῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας, τὴν παραμονὴν τοῦ ἀναγκαζομένου προσωπικοῦ καὶ τὴν δι' αὐτῆς διέλευσιν τοιούτων μηχανημάτων, μέσων καὶ προσωπικοῦ. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπουν τὴν κατασκευὴν παντὸς συναφούς τεχνικοῦ ἢ ἄλλου ἔργου, τὴν δεινδροποιάν ἢ ἐκρίζωσιν δένδρων ἢ φυτειῶν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κατασκευὴν καθ' οἵονδήποτε τρόπον ἀναγκαζοῦσαν διὰ τὴν τοποθέτησιν, χρῆσιν, λειτουργίαν, ἐπισκευήν, ἐπιστάσιν, συντήρησιν ἢ ἀλλὰ τινος τοιούτων ἔργων καὶ ἐν γένει ἐγκαταστάσεων. Βλαπτομένης τῆς ἰδιοκτησίας, καταβάλλεται ἀποζημιώσις, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἰδιοκτητὴν, κάτοχοι ἢ ἐκμεταλλευταὶ ἀγροτικῶν ἐπιχειρήσεων παρακωλύοντες, καθ' οἵονδήποτε τρόπον, τὴν ἐφαρ-

μογὴν τῶν μέτρων ἀντιχαρακτηρῆς καὶ ἀντιπαγετικῆς προστασίας, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων συνεπειῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νὰ στεροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ, πάσης ἀποζημιώσεως διὰ ζημίας προξενουμένης εἰς τὴν γεωργικὴν τῶν παραγωγῶν ἐκ καιρικῶν ἀντιξοοτήτων, ἐπὶ τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως καθοριζόμενον χρόνον.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου Ἀρχαιοθετήσεως τῶν πάσης φύσεως ἐγγράφων στοιχείων τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ τὰ τῆς περιοδικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ τρόπου καταστροφῆς τῶν Ἀρχείων.

*Άρθρον 23.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Οἱ ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ἀπασχολούμενοι εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐκτιμήσεων τῶν ζημιῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἰδιῶται γεωπόνοι, ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ τοὺς Κλάδους: α) ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου καὶ β) πασχόντων ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα. Αἱ διὰ τὴν τοιαύτην ἀσφάλισιν καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ αἱ χορηγητέαι παροχαὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης εἰς τοὺς ἀνωτέρω γεωπόνους ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκάστην ἡμέραν τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΟΓΑ ἀπασχολήσεώς των. Ὁ ΟΓΑ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν τοὺς ἐργοδότες τῶν μισθωτῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ὑπέχει τὰς κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ΙΚΑ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα διάταξις προσώπων αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ.

*Άρθρον 24.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. 997/1979 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Ἡ κατὰ συνεδριάσιν ἀποζημιώσις τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων, τῶν Πρωτοβαθμίων, Δευτεροβαθμίων καὶ Εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀρχομένη ἀπὸ 1.6.78 καταβάλλεται διὰ τὸ μέχρι 31/12/1979 χρονικὸν διάστημα ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἐξετασθέντων περιστατικῶν καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2444/7024/9.1.1980 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (περὶ καθορισμοῦ ἀριθμοῦ συνεδριάσεων καὶ ἀμοιβῆς τῶν Πρωτοβαθμίων — Δευτεροβαθμίων καὶ Εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπανεξετάσεως καὶ ἐξετάσεως συνταξιούχων καὶ ἡσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ)» (ΦΕΚ 29/12.1.1980, τ. Β').».

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ δεόν νὰ εἶναι εἰδικῶς ἡτιολογημέναι ἀναφορικῶς πρὸς τὸ συνολικὸν ποσοστὸν ἀναπηρίας ἐκ πλείονων παθήσεων καὶ εἰς τὸ εἰς ἐκάστην τούτων ἀναλογεῖν μερικώτερον ποσοστὸν ἀναπηρίας, προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ.

*Άρθρον 25

Ὅπου εἰς τὴν περὶ ΟΓΑ νομοθεσίαν ἀναφέρονται «τέκνα» νοῦνται τὰ νόμιμα, τὰ νομιμοποιηθέντα, τὰ ἀναγνωρισθέντα, τὰ υἱοθετηθέντα καὶ ἐπὶ γυναικὸς καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα.

*Άρθρον 26.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Συντάξεις λόγῳ ἀναπηρίας, χορηγηθεῖσαι βάσει τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 ἐξακολουθοῦν καταβαλλόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὀριζόμεναι προϋποθέσεις. Αἰτήσεις περὶ συνταξιοδοτήσεως, λόγῳ ἀναπηρίας, ὑποβληθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ εὐρισκόμεναι εἰς

οιδήποτε στάδιον διαδικασίας, κρίνονται βάσει των ισχυουσών μέχρι της ισχύος του παρόντος διατάξεων.

*Άρθρον 27.

Αι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και διά τα τέκνα των οποίων ο πατήρ ή η μήτηρ απέδωσε πρὸ της ἐνάρξεως ισχύος του παρόντος νόμου.

*Άρθρον 28.

Πρόσωπα πληρύνοντα τὰς προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 1α του άρθρου 4 του Ν. Δ/τος 1390/1973, ως αντικαθίστανται και συμπληρούνται διά του παρόντος νόμου, υπερβάλλοντα, κατά την ἐναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου τὸ 25ον ἔτος της ἡλικίας των, δύνανται νὰ δικαιωθῶν, κατ' ἐξαίρεσιν, συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὑποβλήθῃ ἡ σχετική περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτησις των.

*Άρθρον 29.

Αἱ ἀπονειμνυθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεις εἰς λαμβάνοντας πολεμικὰς τοιαύτας παρ' Ἑλληδοπατρὸς Πολιτείας αἱ ὁποῖαι διεκοπήσαν, βάσει των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. Δ/τος 1390/1973, ἐπαναχορηγούνται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, ἀπὸ της ισχύος του παρόντος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐὰν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, ως αντικαθίστανται διά του παρόντος νόμου.

*Άρθρον 30.

1. Διὰ τὴν πλήρωσιν της θέσεως τοῦ Προϊσταμένου της Ὑπηρεσίας Περιθάλψεως τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ ἐπανεντάσσωνται εἰς τὸν ἐπόμενον ἢ τὸν μεθεπόμενον βαθμὸν αὐτοῦ ποὺ κατέχουν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΓΑ, μετὰ συμφωνίας γνώμης τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὑπάλληλοι τοῦ ΟΓΑ τοῦ Κλάδου Ἱατρῶν, κατετημένοι δεκαετὴ τοῦλάχιστον προϋπηρεσίαν ἱατροῦ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ν.Π. Δ.Δ. καὶ τίτλον ὑψηλτοῦ.

2. Ἡ ισχύς του παρόντος άρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου διὰ της Ἐφημερίδος της Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 31.

Αἱ διατάξεις της περιπτώσεως στ' της παρ. 2 του άρθρου 2 του Νόμου 3163/1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ὑπαγόμενους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 437/1976 «περὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων» τοὺς ἀναλαβόντας ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ΟΓΑ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ της ἐνάρξεως της λειτουργίας του, ἐφ' ὅσον ὑποβάλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 3 μηνῶν ἀπὸ της δημοσιεύσεως του παρόντος.

Αἱ διατάξεις του παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐξελεθόντας της ὑπηρεσίας τακτικῶς ὑπαλλήλους τοῦ ΟΓΑ κατὰ τὸ ἔτος 1979.

*Άρθρον 32.

Εἰς περιπτώσεις δικαιούχων πασχόντων ἀπὸ νόσον, ἐκ των ἀναφερομένων εἰς τὰ ἀρθρα 1686 καὶ 1705 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει διορισθῇ ἐπίτροπος ἢ ἀντιλήτωρ αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς περιπτώσεις ἀνηλικίων δικαιούχων, μὴ νομίμως ἐκπροσωπούμενων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν των καθ' ἑκάστα ἀσφαλιστικῶν φορέων, ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 10 του Α.Ν. 1846/1951 Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ διορίζει προσωρινὸν διαχειριστὴν ὃ ὁποῖος δικαιούται νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικαιούχου τὰς παρὰ τοῦ ΟΓΑ ἢ λοιπῶν Ἀσφαλιστικῶν φορέων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν χορηγουμένης εἰς αὐτὸν παροχάς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ εἰς τὴν παρὰ γρ. 9 του άρθρου 40 του Α.Ν. 1846/1951, κροστεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ άρθρου 15 παρ. 3 του Ν. 4476/1966 διαλαμβανόμενα.

*Άρθρον 33.

Εἰς τὸ ἀρθρον 3 του Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του Ν.Δ. 1390/1973, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ περὶ οὗ αἱ προηγούμεναι παράγραφοι Κανονισμοῦ τοῦ ρυθμιζόντος τὰ τοῦ τρόπου καταρτίσεως των μητρώων των ἡσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ καὶ ἐφοδιασμοῦ τούτων δι' ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων, ἡ ἰδιότης τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως λόγω γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἀποδεικνύεται, προκειμένου περὶ των περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α, β καὶ γ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του παρόντος προσώπων, ἐξ ἐγγράφων στοιχείων ὁρισθησμένων διὰ τοῦ Κανονισμοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 6 του άρθρου 4 του παρόντος, περὶ της πωληθείσης ὑπὸ των προσώπων τούτων παραγωγῆς των κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα της ἐπελεύσεως τοῦ ἀντιστοίχου ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου πέντε ἡμερολογιακὰ ἔτη, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν εἰσφοράν του άρθρου 10 του παρόντος ὡς ισχύει».

*Άρθρον 34.

Μὴ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν ΟΓΑ πρόσωπα:

Πρόσωπα ἀμέσως ἡσφαλισμένα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν ἐννοίαν της παραγράφου 8 του άρθρου 18 του Ν.Δ. 1390/1973 διὰ τοὺς Κλάδους Συντάξεων ἢ Ὑγείας, ἢ λαμβάνοντα παρ' αὐτῶν σύνταξιν, ἐξαίρεσει της πολεμικῆς συντάξεως καὶ της τοιαύτης εἰρηνικῆς περιόδου της καταβαλλομένης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκα ταύτης, δὲν ὑπάγονται ἀπὸ της 1ης Ἰουλίου 1981 εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ διὰ τὸν οἰκεῖον Κλάδον, καταργουμένης πάσης γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἀντιθέτου διατάξεως.

*Άρθρον 35.

Εἰς τὸ τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του Ν. 4169/1961, ὡς ισχύει, προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζονται, διὰ τὸ σύνολον ἢ δι' ὠρισμένας καλλιεργείας, ὁ τρόπος καὶ τὰ στοιχεῖα βάσει των ὁποίων προσδιορίζεται τὸ ὕψος της προσδοκωμένης παραγωγῆς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου καὶ τὸ ἀρθρον 2 της κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 759/1978 ἀπὸ 24.10.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιοριζομένου εἰσοδήματος.

Δύναται ὡσαύτως νὰ προβλέπεται ὅτι ὁ προσδιορισμὸς της καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ζημιωθέντα προϊόντα ἐνεργεῖται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου της εἰς τὴν πληγίσαν περιοχὴν ἢ νομὸν ποσοτικῆς παραγωγῆς ἐκάστης καλλιεργείας βάσει τοῦ ποσότητος της ζημίας καὶ της κατὰ τὸν Κανονισμὸν καθοριζομένης τιμῆς των προϊόντων».

*Άρθρον 36.

Ἐξουσιοδοτήσεις πρὸς κωδικοποίησιν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς διετίας ἀπὸ της ισχύος του παρόντος, κωδικοποιούνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ισχύουσαι διατάξεις της διεπούσης τὸν ΟΓΑ νομοθεσίας (Νόμοι — Διατάγματα — Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις), ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ἐπιτροπομένης της μεταβολῆς της σειράς των ἀρθρῶν, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν.

*Άρθρον 37.

Ἡ παράγραφος 2 του άρθρου 6 του Α.Ν. 1846/1951, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 2 του Ν.Δ. 4104/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμης των Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ οἰκείου Εἰδικοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀσφαλιζόνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ΙΚΑ διὰ τοὺς γλάδους παροχῶν ἀποθεμείας καὶ μητροτόχους, οἱ συνταξιούχοι των λοιπῶν πλὴν των ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' της προηγούμενης παραγράφου ἀναφερο-

μένων Ειδικών Ταμείων μη καλυπτόντων τους συνταξιούχους των δια των εν λόγω παροχών ή καλυπτόντων αυτούς έλλιπώς εν σχέσει προς τὰς υπό του ΙΚΑ χορηγουμένης παροχής».

Άρθρον 38.

Τò εδάφιο α της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, ως συμπληρωμένη δια της παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν.Α. 1390/1973, αντικαθίσταται ως εξής :

«α) Νά έχη ειδικοποιημένη τοιούτη παροχή επί της ετήσιας ασφαλιστικής εισφοράς (συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας) εξ όν πενταετή απασχόλησιν κατά την τελευταίαν δεκαετίαν πρό της συμπληρώσεως του εν τώ αμέσως επόμενου εδάφιο απαιτούμενου όριου ηλικίας. Προσωρινά δεδικαιολογημένοι απομακρύνσεις μη έχοντες τήν χαρακτήρα της εγκαταλείψεως της απήξεως του επαγγέλματος δεν λαμβάνονται υπό όψιν εις βάρος του ασφαλισμένου. Ήσφαλισμένος καθιστάμενος άνήλικος προς απασχόλησιν ούκοθήποτε επαγγέλματος, θεωρείται ως ενεργός ασκών τήν ό ήσφαλισμένη, επαγγελματική, έφ' όσον εξακολουθεί νά κατευλή εις τόν τόπον των άγροτικών του ασχολιών και νά άντλή τόν βιοπορισμόν του εκ της άγροτικής οικονομίας.

Επί μη προσωρινής δεδικαιολογημένης απομακρύνσεως κατά την ως άνω πρό της συμπληρώσεως του όριου ηλικίας πενταετίαν αυτή λογίζεται συμπληρωθείσα δια της εκ νέου, μετά την συμπλήρωσιν του ως άνω όριου ηλικίας, υπαγωγής εις την ασφαλιστικήν επί συνεχή χρόνον ίσον προς τόν της απομακρύνσεως».

Άρθρον 39.

Εν τέλει του άρθρου 3 του Νόμου 1066/1980 «περί αύξησης των υπό του ΟΓΑ καταβαλλομένων συντάξεων και εξασφάλισης των προς τούτο αναγκαίων πόρων», προστίθεται παράγραφος 6 έχουσα ούτω :

«6. Επί της παρακρατούμενης υπό της Άγροτικής Τράπεζης της Ελλάδος (ΑΤΕ) εισφοράς 2,50% ύπέρ ΟΓΑ περί ής ή παρ. 1 του παρόντος άρθρου, επί των έξοφλουμένων υπό αυτής διγράμμων έπιταχών άξίας συσπόρου έλάττωκος άγοραζόμενου άπ' ευθείας από τους παραγωγούς, ή Τράπεζα αυτή δικαιούται προμηθείας εκ ποσοτού όριζόμενου εις ήμισυ επί τοις εκατόν (0,50%) επί των παρακρατούμενων υπό αυτής ύπέρ ΟΓΑ ως άνω εσόδων.

Η ισχύς της παρούσης παραγράφου άρχεται από της 11ης Φεβρουαρίου 1980».

Άρθρον 40.

Υπάλληλοι του ΟΓΑ του Κλάδου Ίατρών, κατέχοντες τόν εισαγωγικών βαθμόν και έχοντες έτησίαν πραγματικήν ύπηρεσίαν εν αύτῳ και πενταετή προύπηρεσίαν ίατρού παρὰ τῷ Δημόσιῳ ή Ν.Π.Δ.Δ. δύνανται νά έπανεντάσσωνται εις τόν άμέσως επόμενον του εισαγωγικού βαθμόν δι' άποφάσεως του Διοικητού του ΟΓΑ, εκδιδομένης μετά σύμφωνον γνώμην του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου του Οργανισμού τούτου.

Άρθρον 41.

1. Ήσφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων ως και τὰ μέλη οικογενείας των εν λόγω προσώπων έχοντα άνάγκην άναπηρικού άμαξιδίου, δικαιούνται χειροκινήτου ή μηχανοκινήτου τοιούτου παρὰ του ΟΓΑ εις όν ύπάγονται δια παροχής ύγειονομικής περιθαλψης, άνευ ύποχρεώσεως καταβολής συμμετοχής εις τήν δαπάνην προμηθείας τούτου.

2. Είς τὸ τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 4169/1961, ως τούτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 7 του Ν. Δ/τος 1390/1973, προστίθεται περίπτωσις έχουσα ούτω :

«Είς τήν περί ής τὰ προηγούμενα εδάφια νοσοκομειακήν περίθαλψιν περιλαμβάνεται και ή περίθαλψις χρονίως πασχόντων εις Θεραπευτήρια Χρονίων Παθήσεων (Άστυλα Αινάτων)».

3. Αί διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 861/1979 ως συμπληρώθησαν υπό του άρθρου 22 του Ν. 997/1979, εφαρμόζονται και επί των τέκνων των ήσφαλισμένων του ΟΓΑ.

4. Ή παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ύπ' αριθ. 317/1973 Προεδρικού Διατάγματος «περί των προϋποθέσεων χορηγήσεως υπό του ΟΓΑ συντάξεως λόγω άναπηρίας», αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Τὸ κατά τήν προηγούμενην παράγραφον μηνιαίον ποσόν της συντάξεως, της χορηγουμένης εις τους, κατά τὸ άρθρον 12 του Ν. Δ/τος 4575/1966, άναπήρους εις ποσοστόν 100%, προσαυξάνεται κατά ποσόν ίσον προς τὸ της εκάστοτε άνωτάτης μηνιαίας συντάξεως, έφ' όσον ό άνάπηρος εύρίσκεται διαρκώς εις κατάρστασιν άπαιτούσαν συνεχή έπίβλεψιν, περιποίησιν και συμπάρστασιν έτέρου προσώπου (άπόλυτος άναπήρις)».

Άρθρον 42.

1. Ήσφαλισμένοι φορέων Κοινωνικής Ασφαλίσεως, άρμολόγητος Ύπουργίου Κοινωνικών Υπηρεσιών, πάσχοντες εκ τετραπληγίας ως και παραπληγίας, κρινόμενοι από Ειδικήν Επιτροπήν ως άνίκανοι προς πάσαν βιοποριστικήν εργασία, δικαιούνται μηνιαίου εξωιδρυματικού επιδόματος. Τού αυτού επιδόματος δικαιούνται και τὰ μέλη οικογενείας των ήσφαλισμένων τὰ πάσχοντα εκ της αύτης νόσου. Τὸ επίδομα τούτο καταβάλλεται εκ μιας μόνον πηγής. Τὸ ύψος του ως άνω επιδόματος, αί κατηγορίαι δικαιούχων, αί προϋποθέσεις και ή διαδικασία χορηγήσεως και άναστολής καταβολής τούτου, ως και πάσα άλλη άναγκαία λεπτομέρεια, ρυθμίζονται δι' άποφάσεων του Ύπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. εκάστου φορέως κυρίας ασφαλίσεως.

2. Διά Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδομένου μετά πρότασιν του Ύπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, δύναται νά ίδρύωνται μονάδες περιθαλψης παραπληγικών προσώπων παρὰ του ΙΚΑ ή παρ' έτέρων Ασφαλιστικών φορέων. Δι' όμοίων Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει των Ύπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. του οικείου ασφαλιστικού φορέως θέλουν ιδισθῇ τὰ της όργανώσεως των ως άνω μονάδων, τὰ της διοικήσεως και διαχειρίσεως αυτών, τὰ της συστάσεως και διαρθρώσεως των θέσεων του έπιστημονικού διηγητικού και λοιπού εν γένει προσωπικού, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια άναγκαία δια τήν όμαλήν λειτουργίαν τούτων.

3. Τὸ ποσόν της καταβαλλομένης συντάξεως λόγω άναπηρίας εις συνταξιούχους Ασφαλιστικών φορέων άρμολόγητος Ύπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, προσαυξάνεται κατά ποσοστόν 50% έφ' όσον ό άνάπηρος εύρίσκεται διαρκώς εις κατάρστασιν άπαιτούσαν συνεχή έπίβλεψιν, περιποίησιν και συμπάρστασιν έτέρου προσώπου (άπόλυτος άναπήρις).

Υπό τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις προσαυξάνεται και ποσοστόν 50% και τὸ ποσόν της συντάξεως των μελών οικογενείας άποδιώσαντος ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, άνευ μειώσεως του ποσού της συντάξεως των έτέρων συνδικαιούχων μελών της οικογενείας.

Κατ' εξάφισιν ή κατά τὰ άνωτέρω προσαύξεις χορηγείται και επί συντάξεων λόγω γήρατος έφ' όσον ό δικαιούχος της συντάξεως κατέστη τυφλός. Πρόστωπα λαμβάνοντα τήν κατά τήν παρούσαν παράγραφον προσαύξησιν δεν δικαιούνται και του κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου επιδόματος.

Τὸ κατά τήν παρούσαν παράγραφον ποσόν προσαυξήσεως της συντάξεως δεν δύναται νά είναι άνωτερον του 20πλάσιου του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ήμερησιού του άνειδικεύτου εργαίου.

Προϊσχύουσαι διατάξεις ρυθμίζουσαι άλλως τήν χορήγησιν επιδόματος λόγω άπολύτου άναπηρίας δεν δίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης παραγράφου, εκτός του ποσοστού προσαυξήσεως τὸ όποιον δεν δύναται νά είναι κατώτερον του 50% ούχι δε και άνωτερον του ως άνω άναφερομένου άνωτάτου όριου.

Άρθρον 43.

Ήσφαλισμένοι του ΙΚΑ, συνεχίζοντες τήν ασφάλισίν των κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951, έάσει άποδοχών των χρονικής περιόδου προγενεστέρως της ισχύος του Ν.Α. 346/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της περί ΙΚΑ Νομοθεσίας», υπο-

χρεούνται εις καταβολήν ασφαλιστικών εισφορών υπολογιζομένων επί του τεκμαρτού ημερομισθίου μιάς των εν άρθρῳ 37 τοῦ ΑΝ. 1846/1951 ασφαλιστικῶν κλάσεων, καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 44.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. 4476/1965 «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ασφάλισις καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους τέως τακτικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμεῖου Ἐπικουρικῆς Ασφάλισις Ἀρτοποιιῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρον 45.

1. Τὸ ἐφ' ἑαυτῇ βοήθημα τῶν Ταμείων ἢ Κλάδων Προνοίας τὰ ὅποια ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 173/1967 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 334/1976, δύναται νὰ αὐξάνεται διὰ Π. Δ./των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμεῖου ἢ Κλάδου Προνοίας.

Εἰς τὰ οὗτως ἐκδιδομένα Π. Δ./τα δύναται νὰ δίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχὺς μέχρις ἐξ (6) τὸ πολὺ μηνῶν.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 854/1978 τεθείσα προθεσμία διὰ τὴν ἐκδοτὴν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς περιπτ. 6' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 103/1975, παρατείνεται δι' ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 620/1977 προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 47.

Αἱ Πρωτοβάθμιοι Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ταμείων Ασφάλισις Προσωπικοῦ Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, Συντάξεων Ἐφημερίδωπων καὶ Ὑπαλλήλων Πρακτορείων, Ασφάλισις Ἐργατῶν Τύπου Ἀθηνῶν, Προσωπικοῦ ΟΤΕ, Ασφάλισις Ἐσνοδογούπαλλήλων καὶ Ὑγειονομικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ταμεῖου Συντάξεως καὶ Αὐτοασφάλισις Ὑγειονομικῶν, καθὼς ἐπίσης τὸ Ἰατρικὸν Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κανονισμοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμεῖου ΗΕΑΠ καὶ ΕΗΕ καὶ τὸ Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κανονισμοῦ περιθάλψεως ΤΑΠΟΤΕ ὡς καὶ ἡ Κεντρικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΤΑΠΟΤΕ, θὰ συνεδριάζουν ἐκτὸς τῶν ὥρων ἐργασίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη, τοὺς Εἰσηγητὰς καὶ Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων καταβάλλεται ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίαν καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ μέχρι τεσσάρων (4) συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 48.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 794/1978 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὡσαύτως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ συνιστωμένου Κλάδου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τῶν ὑπὸ μορφὴν Ἀνωνύμου Ἐταιρείας, Ἐταιρείας Περιορισμένης Ἐυθύνης, Ὁμορρυθμοῦ Ἐταιρείας ἢ Ἐτερορρυθμοῦ Ἐταιρείας λειτουργουσῶν δυνάμει νομίμου ἀδείας ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως πρατηρίων ὑγρῶν καυσίμων ἢ σταθμῶν αὐτοκινήτων μετ' ἀντλίων παροχῆς ὑγρῶν καυσίμων ὑπὸ τῶς ὁρῶς καὶ περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ΑΝ. 1606/1939.

Τὰ δυνάμενα νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα, ὡς νόμιμοι ἐκπρόσωποι ἐξ ἐκάστης μορφῆς τῶν ὡς ἄνω ἐταί-

ρειῶν, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀνωτέρω Ταμεῖου.

Ἄρθρον 49.

1. Αἱ ὁφειλὰ ἐξ ασφαλιστικῶν εισφορῶν ἢ ἀγγελοστήριου τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ποὺ ἔπαυσαν νὰ ἐκδίδωνται ὡς καὶ τῶν ἐβδομαδιαίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ὅποια κυκλοφοροῦν μέσω πρακτορείων, πρὶς τοὺς φορεῖς Κοινωνικῆς Ασφάλισις καὶ πολιτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καὶ ἀναχθῶναι εἰς τὸ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1980 χρονικὸν διάστημα, κεφαλαιοποιούμεναι ἀνεὺ προσθέτων τετλῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ὁφειλέτου, ἐξορλοῦνται εἰς ἐξήκοντα (60) ἴσας μηνιαίους δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

2. Ἡ ἀνωτέρω ρύθμισις παρέχεται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὐδὲν ποστὸν ὁφείλεται ἐξ ἀπαιτητῶν εισφορῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 807/1978.

Ἄρθρον 50.

Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 984/1979 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ΤΣΑ νομοθεσίας, ὑπαγωγῆς τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«6. Πρόσωπα ἔχοντα ἢ ἀποκτώντα τὴν ιδιότητα τοῦ ιδιοκτῆτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑπάγονται εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 404/1974, ἀνεξαρτήτως ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως, ἐν τῇ ἀκτήσεως ἐτέρου ἐπαγγέλματος. (Ὁ ἐξ αὐτῶν ὑπαχόμενος εἰς τὸ Ταμεῖον Ασφάλισις Ναυτικῶν Πρακτόρων καὶ Ὑπαλλήλων δύναται νὰ ὑπαχθῶν καὶ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων Αὐτοκινήτιστῶν).

Ἄρθρον 51.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 997/1979 «περὶ συστάσεως Ταμεῖου Ἐπικουρικῆς Ασφάλισις Μισθωτῶν καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῶν ασφαλιστικῶν ὁργανισμῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πλὴν τοῦ ΟΓΑ καὶ τοῦ ΙΚΑ προβλεπομένη σύνταξις δι' ἄγαμα τέκνα ἢ ἀδελφὰς θανόντων ἡτταλισμένων ἢ συνταξιούχων διακόπτεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἢ ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῶν σπουδῶν των ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέκνων ἢ ἀδελφῶν ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπὶ ἡλίκῃ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας ἢ μετ' αὐτὰ καὶ δὲν λαμβάνουν ἐξ ἄλλης πηγῆς σύνταξιν ἀνωτέραν τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως, τὸ ὅποιον δικαιοῦνται ἀπὸ τὸν οἰκεῖον Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἀγάμους ἢ διαζευγμένας θυγατέρας ἢ ἀδελφὰς ἢ σύνταξις ἐπαναχορηγείται ἡ συνταχούσης περιπτώσεως, τὸ πρῶτον χορηγεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν ἐξ ἐργασίας ἢ συντάξεως ἐξ ἐτέρας πηγῆς ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τὸ ὅποιον χορηγεῖται διὰ τὴν κατηγορίαν τους ἀπὸ τὸν οἰκεῖον ασφαλιστικὸν Ὀργανισμόν. Τὸ ὅριον τοῦτο προσαυξάνεται εἰς τὸ 60ὸν ἔτος ἀπὸ 1.1.1982 καὶ εἰς τὸ 65ον ἀπὸ 1.1.1985.

3. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1.4.1981.

Ἄρθρον 52.

1. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ πρόσθετοι εισφοραὶ τοῦ κλάδου συντάξεων διὰ τὸ σύνολον τοῦ πρῶτου τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς κάλυψιν τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κλάδου τούτου

εκ των ειδικών διατάξεων των διεπουσών την συνταξιοδότηση του προσωπικού τούτου όρίζονται δια του παρόντος ως εξής:

α) Είσφορα έργοδότη 5,32% επί των εις εισφοράς υποκειμένων αποδοχών των ησφαλισμένων.

β) Είσφορα ησφαλισμένων 1,50% επί των αυτών αποδοχών.

Η διάταξις της περιπτώσεως β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν. 953/1979, ως και πάσα έτέρα διάταξις ρυθμίζουσα άλλως τὸ ὕψος τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσθέντων εισφορῶν έργοδότη καὶ ησφαλισμένου καταργείται.

2. Διὰ κοινῆς αποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Συγκοινωνιῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ καθορίζωνται ἐπὶ πλεόν τῶν ἀνωτέρω πρόσθετοι ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εισφοραὶ κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 53.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1253/1972 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ραδιοφωνίας καὶ Τυρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς Τυριστικῶν Ἐπαγγελμάτων», ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύσεν, ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὁ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρόνος ὑπηρεσίας τῶν, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὑπαλλήλων παρὰ τῇ Σχολῇ Τυριστικῶν Ἐπαγγελμάτων, ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ησφαλισμένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν».

Ἄρθρον 54.

1. Θεσπίζεται ἀπὸ 1.10.1980 έργοδοτικὴ εἰσφορὰ εἰς βάρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκ ποσοστοῦ 3% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Προσωπικοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης.

2. Τὸ ποσὸν τὸ καταβαλλόμενον ἀπὸ τὸν Κλάδον Ἀρωγῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Προσωπικοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Θεσσαλονίκης μηνιαίως βοηθήματος εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐφεξῆς συνταξιοδοτούμενους ἀπὸ τὸν Κλάδον Ἀρωγῆς, καθορίζεται εἰς ποσοστὸν 24% ἐπὶ τῆς λαμβανομένης ὑπὸ τοῦ Ο.Λ.Θ. κυρίας συντάξεως.

3. Τὰ καταβαλλόμενα ἀπὸ τὸν Κλάδον μηνιαία βοηθήματα εἰς τοὺς βοηθηματούχους, τῶν ὁποίων ἡ ἐναρξίς τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονικὸν διάστημα, μειοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, κατὰ ποσοστὸν 20%.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀυξαιώνωνται τὰ ὑπὸ τοῦ Κλάδου καταβαλλόμενα βοηθήματα ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 55.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν ἀποκαλούμενον ἐφ' ἐξῆς χάριν συνταμίας «Ταμείον», Κλάδος Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀποκαλούμενος ἐφ' ἐξῆς «Κλάδος», ἔχων ἰδίαν οικονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν καὶ διοικούμενος ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Σκοπὸς τοῦ Κλάδου τούτου εἶναι ἡ πρόσθετη (ἐπικουρικὴ) ἀσφάλις τοῦ τακτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὄργανισμῶν, τοῦ συνταξιοδοτούμενου ἀπὸ Ὄργανισμὸν κυρίας Ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατάξεις ἢ συναφεῖς-τοιούτας ἢ διατάξεις συνταξιοδότησεως ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας.

3. α) Ἡ ὑπαγωγή τῶν ἀνωτέρω προσώπων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου συντελεῖται διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ: αα) σύμφωνον γνώμην τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὄρ-

γανισμοῦ καὶ ββ) γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν αὐτῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων ὀριζομένου χρόνου.

β) Δι' ὁμοίων Π. Δ/των δύναται ὡσαύτως νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου καὶ τὸ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου τὸ ἐξαμειούμενον συνταξιοδοτικῶς πρὸς τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου ὑπάγεται αὐτοδικτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος.

5. Πόροι τοῦ συνιστωμένου Κλάδου εἶναι:

α) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ησφαλισμένων, ὀριζομένη εἰς ποσοστὸν 3% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπολογίζονται ἐκάστοτε αἱ καταβλητέαι πρὸς τὸν φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως εἰσφοραὶ διὰ τὸν κλάδον συντάξεως.

β) Μηνιαία ἰσόποσος συνεισφορὰ τῶν έργοδοτῶν Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὄργανισμοῦ.

6. Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἐγκρίνεται καὶ τροποποιεῖται τὸ Καταστατικὸν τοῦ Κλάδου, διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζονται αἱ εἰδικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως, ὁ κατὰ περίπτωσιν θεωρούμενος ὡς συντάξιμος μισθός, τὸ ὕψος τῶν καταβαλλομένων παρηχῶν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 18% τοῦ συνταξίμου μισθοῦ μετὰ 35ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ταμείον, τὰ δικαιούμενα πρόσωπα, ἡ δυνατότης, ἔκτασις καὶ τρόπος ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσιῶν τῶν ησφαλισμένων, τὸ ὕψος τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτῶν εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἐξαχρόν των καθὼς καὶ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως ταύτης, ὡς καὶ πάσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Κλάδου.

7. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἡ κειμένη περὶ τοῦ Ταμείου νομοθεσία ἰσχύει καὶ ἐφαρμόζεται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Κλάδου.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 997/1979, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀσφαλίζονται, δυνάμει τῶν κειμένων περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεων, εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως ἢ κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως διὰ τὴν αὐτὴν ἀπασχόλησιν».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 997/1979 προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου».

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 997/1979, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν εισφορῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν συνεισφορῶν, τοῦ χρόνου ἀποδόσεως αὐτῶν, τῆς ἐπιβολῆς προσθέντων τελῶν διὰ καθυστέρησιν καταβολῆς, τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν εισφορῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῆς παραγραφῆς καὶ ἐπιστροφῆς εισφορῶν ὡς καὶ παντὸς συναφοῦς πρὸς αὐτὰ θέματος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν εισφορῶν καὶ τῶν συνεισφορῶν τοῦ Ταμείου».

4. Μετὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 997/1979 προστίθεται παρ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἐν γένει τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ησφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ, τοῦ τρόπου ὡς καὶ τοῦ χρόνου ἀναγνωρίσεως αὐτῶν καθὼς καὶ παντὸς συναφοῦς πρὸς αὐτὰ θέματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ περὶ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ησφαλισμένων τοῦ Ταμείου».

5. Εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 997/1979 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐργατικὸν ἀτυχήματος» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ ἐπαγγελματικῆς νόσου».

6. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 5 του Ν. 997/1979 προστί-
θεται παρ. 5 έχουσα ως ακολούθως:

«5. Αι υπό των προηγούμενων παραγράφων οριζόμενες χρο-
νικαί προϋποθέσεις μειώνονται εις τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνα-
πηρία ἢ ὁ θάνατος ἐπὶ ἡλίας συνεπεία ἀτυχήματος ἐντὸς ἐρ-
γασίας μετὰ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Ταμείου».

7. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. 997/1979 ἡ φράσις
«ἐπὶ διετῇ θητείᾳ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐπὶ
τριετῇ θητείᾳ».

8. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν.
997/1979 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ συγχώνευσις ἐνεργεῖται διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου
προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνή-
σεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ.
τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου καὶ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τα-
μείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
λειτουργούντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

* Ἀρθρον 57.

Ἡ παρ. 3 τοῦ άρθρου 52 τοῦ Ν. 682/1977, τροποποιεῖται
ἀφ' ἧς ἴσχυεν, ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὑποχρεωτι-
κῶς οἱ παρέχοντες ἐξηρημένην ἐργασίαν ἐπ' ἀμοιβῇ κατὰ
κυρίαν ἀπασχόλησιν ἐκπαιδευτικοὶ τῆς ἰδιωτικῆς γενικῆς ἐκ-
παίδευσως, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν ταύτην
εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ ἡ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφα-
λίσεως, οἱ ἀσκούντες διδαντικὰ καθήκοντα ἰδιωτικῆς ἰδιω-
τικῶν Σχολείων, ὡς καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ποῦ υπηρετοῦν εἰς τὸ
Δημόσιον μετὰ σύμβασιν ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου οἱ
προσληφθέντες καὶ προσλαμβανόμενοι βάσει τοῦ άρθρου 30
τοῦ παρόντος νόμου».

* Ἀρθρον 58.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 23 τοῦ νόμου
1027/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς
περὶ Τ.Ε.Β.Ε. νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἑνωτέρω πρόσωπα τὰ ὁποῖα, παραλ-
λήλως πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκινήτου, παρέχουν
ἐξηρημένην ἐργασίαν καὶ ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς
τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/
1951 εἰς ὃ καταβάλλεται ἡ κατὰ νόμον εἰσφορά διὰ τὴν χι-
ρήρησιν τῶν παροχῶν ἀσθενοῦς ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπο-
χρεώσεως καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσ-
φορᾶς».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Α.Ν.
1846/1951 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἐτροποποιή-
θη διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται
ἐδάφιον τρίτον ἔχον οὕτω:

«Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐμμέσων συνταξιούχων τοῦ
Π.Σ.Α. διατηρούντων αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως, ἡ κατὰ
τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορά δὲν καταβάλλεται εἰς τὸ
Ι.Κ.Α. ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀσφαλίζονται ὑποχρεω-
τικῶς διὰ τὸν κλάδον συντάξεως εἰς τὸ Τ.Σ.Α. κατὰ τὴν
διέπουσαν τοῦτο νομοθεσίαν καὶ καταβάλλουν τὴν εἰσφοράν
περὶ ἧς ἡ παρ. 2 τοῦ άρθρου 23 τοῦ νόμου 1027/1980 καὶ ἡ
παρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Π.Δ. 434/1980».

* Ἀρθρον 59.

1. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 7 τοῦ άρθρου 1 τοῦ
Ν. 984/1979 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ΤΣΑ νομοθε-
σίας, ὑπαγωγῆς τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν
ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὑπαχθέντα
εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΙΚΑ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ
νόμου τούτου, μέσῳ Ἀσφαλιστικοῦ Συνταξιοδοτικοῦ, δύνανται
νὰ συνεχίσουν τὴν παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφάλειν των, ἐξαίρου-
μενα τῆς παρὰ τῷ ΤΣΑ ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον ἠθέλουν ὑπο-
βάλλῃ σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν
ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἐξ αὐ-
τῶν συνεχίσαντες τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ
ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 984/1979 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ πα-
ρόντος, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν πρὸς
τὸ ΤΣΑ, εἰς περίπτωσιν δὲ καταβολῆς εἰσφορῶν πρὸς τὸ
ΤΣΑ, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961
«περὶ διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως».

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 984/1979
προβλεπομένη εἰσφορά, ἡ ὑπολογιζομένη μετὰ θάσιν τὴν ἱππο-
δύναμιν, τὴν ἱπποδύναμιν καὶ τὸ ὠφέλιμον φορτίον ἢ τὸν ἀρι-
θμὸν τῶν θέσεων ἢ τῶν θέσεων καὶ τὸ ὠφέλιμον φορτίον,
δὲν δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν
τῶν 640 δραχμῶν μηνιαίως, προστηρημένον κατὰ τὰ εἰς τὴν
παράγραφον 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω άρθρου οριζόμενα.

Προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων μετὰ ρυμουλκούμενων ὀχη-
μάτων, τὰ ρυμουλκούμενα ὀχήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν
εἰσφορὰν τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 984/1979.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος άρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου
1981.

* Ἀρθρον 60.

1. Οἱ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑ-
γειονομικῶν (ΤΣΑΥ) λειτουργούντες κλάδοι Ἀσθενοῦς καὶ
Προνοίας μετονομάζονται ἀντιστοίχως εἰς Διευθύνσεις:
α) Ἀσθενοῦς καὶ β) Συντάξεων καὶ Προνοίας, διαρρυθν-
ται δὲ ὡς κατωτέρω:

Διεύθυνσις Ἀσθενοῦς. Τμήματα: α) Παροχῶν Ἀνοικτῆς
περιθάλψεως, β) Παροχῶν Νοσηκομειακῆς Περιθάλψεως.
γ) Πληρωμῆς Δαπανῶν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως καὶ
δ) Ἐλέγχου Δαπανῶν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως.

Διεύθυνσις Συντάξεων καὶ Προνοίας. Τμήματα: α) Συν-
τάξεων, β) Προνοίας καὶ γ) Δαπανῶν

2. Συνιστῶνται εἰς τὸ ΤΣΑΥ αἱ κάτωθι θέσεις προστι-
θέμεναι εἰς τὰς ὑφιστάμενας τοιαύτας.

α) Κλάδος ΑΤ1 Διοικητικοῦ—Λογιστικοῦ:

Δύο θέσεις (2) ἐπὶ βαθμοῖς 3φ—2φ

Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ—4φ

Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ—6φ.

β) Κλάδος ΑΤ2 Ἱατρῶν:

Δύο θέσεις (2) ἐπὶ βαθμοῖς 6φ—4φ.

γ) Κλάδος ΑΤ3 Φαρμακοποιῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 7φ—4φ.

δ) Κλάδος ΑΡ1 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ—4φ

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ—6φ.

ε) Κλάδος ΑΡ2 Βοηθῶν Φαρμακοποιῶν:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ—5φ.

στ) Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικῶς—Λογιστικῶς:

Τέσσαρες (4) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10φ—6φ.

ζ) Κλάδος ΜΕ2 Βοηθῶν Προγραμματιστῶν Η/Υ:

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ—4φ

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9φ—6φ.

η) Κλάδος ΜΕ3 Χειριστῶν Η/Υ:

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 9φ—6φ.

θ) Κλάδος ΣΕ Κλητῆρων κλπ.:

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 12φ—8φ.

3. Τὰ εἰδικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσχωγικὸν ἐκ-
θμὸν τῶν βοηθῶν προγραμματιστῶν ἡλεκτρονικῶν ὑπολογι-
στῶν (Η/Υ) καὶ τῶν χειριστῶν Η/Υ ὁρίζονται ὡς ἀκο-
λούθως:

α) Βοηθῶν Προγραμματιστῶν Η/Υ:

Ἀπολυτήριον ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ Λυκείου ἢ ἄλλου ἰσο-
τίμου Σχολείου, εἰδίκευσις εἰς τὸν προγραμματισμὸν ἀποδει-
κνυομένη διὰ τίτλου σπουδῶν ἢ διετης προϋπηρεσίας εἰς τὸν
τομέα αὐτὸν καὶ γνώσεις μιᾶς τῶν γλωσσῶν Ἀγγλικῆς, Γαλ-
λικῆς ἢ Γερμανικῆς.

β) Χειριστῶν Η/Υ:

Ἀπολυτήριον ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ Λυκείου ἢ ἄλλου ἰσο-
τίμου Σχολείου, εἰδίκευσις εἰς τὸν χειρισμὸν Η/Υ ἢ μηχανῶν
προπαρασκευῆς στοιχείων προσηκόντως ἀποδεδειγμένη.

4. Ἡ πρόσληψις τῶν ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν, ἐπισκεπτριῶν
ἀδελφῶν καὶ βοηθῶν φαρμακοποιῶν, γίνεται δι' ἐπιλογῆς.

5. Ἀνώτατον ὄριον ἡλικίας πρὸς διορισμὸν τῶν ἱατρῶν
καὶ φαρμακοποιῶν ὁρίζεται τὸ 45ον ἔτος.

6. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Ν. 982/
1979 περὶ ΤΣΑΥ, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

αδ) Οί μη έχοντες εξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ ΤΣΑΥ υποχρεώσεις των πρὸς τοὺς Κλάδους Ἀσθενείας καὶ Συντάξεως τὰς ὑπερβαίνουσας ἀθροιστικῶς ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς εἰσφοράς ἐξ (6) μηνῶν πρὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ προηγούμενου τῆς ἐπελεύσεως τῆς νόσου ἢ τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ διδελιαρίου ἔτους, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Εἰδικῶς διὰ τὴν παροχὴν ἀνοικτῆς περιθάλψεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις τῶν διδελιαρίων ἀσθενείας καὶ ἡ χορήγησις παροχῶν μέχρι καὶ τῆς ἐπομένης διαιτίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως χορηγήσεως τούτων, ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχουν αἱ ἐν τῇ ὥς ἄνω περιπτώσει ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις.

Ἡ ἐν λόγῳ προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινῶν. Ὑπηρεσιῶν».

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΤΣΑΥ καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν συνταξιούχων τῶν ἐπιλεγόντων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τὰς παροχὰς τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου.

8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 61.

1. Ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν (ΤΣΜΕΔΕ), δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσουν προηγούμενον χρόνον ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 9 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, αἰτίνες προτετέθησαν, ἀντιστοίχως, διὰ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Ν. 915/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΜΕΔΕ νομοθεσίας», δύναται νὰ καταβάλλουν τὰς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἀσφαλιστικὰς εἰσφοράς των τμηματικῶς, ὑφ' οὗς ὁρους ὁρίζουν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις:

Εἰς περίπτωσιν καθυστέρησεως τριῶν (3) συνεχῶν μηνιαίων δόσεων, ἀπὸλλυται τὸ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τῆς οφειλῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν εἶναι ἀπαιτητὸν καὶ ἐξοφλεῖται ἑστέι τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς εἰσφοράς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνουν καὶ τοὺς ἤδη ἀπωλέσαντας τὸ δικαίωμα τμηματικῆς καταβολῆς τῶν οφειλῶν των, ἔστέι τῶν προϊτχουσῶν διατάξεων, δύναται δὲ νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω ρύθμισιν, ἐφ' ὅσον καταβάλλουν ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν τὰς καθυστέρουμένης δόσεις.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγρᾶφων 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1066/1980 ὑπάρχοντι καὶ οἱ προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των δαπάναις τρίτων εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν ὡς καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν, τῆς μισθοδοσίας των βαρυνούσης τοῦ λοιποῦ τὰ ἐν λόγῳ Ταμεία ὡς προσωπικοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μέχρι τῆς μονιμοποίησέως των.

Προκαίμενης τῆς ἐντάξεως τούτων, ὡς χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰ ὡς ἄνω Ταμεία πραγματικῆς ἀπασχολήσεως των, μονιμοποιουμένης δέ, μετὰ κρίσιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, εἰς κανὸς ἡ συνιστωμένης θέσεις διοικητικῶν ὑπαλλήλων, εἰς ἃς ὑπηρετοῦν Κεντρικὴν ἢ Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας.

4. Παρατείνονται ἐπὶ ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως των αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1066/1980 ἀναφερόμεναι προθεσμίαι παρατάσεως τῶν συμβάσεων καὶ δημοσιεύσεως τῶν προβλεπόμενων Προεδρικῶν Διαταγμάτων.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 62.

1. Ἡ διατάξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Α. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς

κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 253/1976, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὡς ἐξῆς: «Ἡ διατάξις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ λοιπῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Τελωνειακῶν Ὑπαλλήλων, τῆς καταβλητέας εἰσφορᾶς ὁριζομένης κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ καταβαλλόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων τῶν μετεχόντων τῶν Δ.Ε.Τ.Ε., ἀνερχόμενον νῦν εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%), ὡς καθωρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 1 τοῦ Ν. 152/1975».

2. Εἰσφορὰι καταβληθεῖσαι μέχρι σήμερον κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ πλέον ἢ ἑλαττον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος διὰ τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μετέχοντας τῶν Δ.Ε.Τ.Ε., δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ ἀναζητοῦνται. Ἐκκρεμεῖς δίκαιι σχετικαὶ μὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο καταργοῦνται.

Ἄρθρον 63.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3, 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 641/1977 «περὶ ἰδρύσεως καὶ ὁργανώσεως Ἰατρικῶν Σχολῶν καὶ Πανεπιστημιακῶν Ἰατρικῶν Κέντρων εἰς τὰ Πανεπιστήμια Πατρῶν, Ἰωαννίνων καὶ Θράκης, ἐκτελέσεως ἔργων εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κ.λπ.» ἐπεκτείνονται καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀνεργηθρομένου Νοσοκομείου εἰς Αἰγάλεω Ἀττικῆς, τηρουμένων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὸ Ἰδρυμα παρεκκλίσεων ἀπὸ τὰς κειμένας διατάξεις.

Οἱ εἰδικοί Κανονισμοὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 64.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 368/1976 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 283/1976 καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων τινῶν ζητημάτων» ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος των καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συνδέονται ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ἄρθρον 65.

Οἱ ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ Μεγάλου Κρανιοβούνιο, Μικρὸ Κρανιοβούνιο, Παραθημὴ, Μεσοχώρι καὶ Ὑφανταί, οἱ ὁποῖοι ὑπάγονται εἰς τὸν Δήμον Κομοτινῶν τοῦ Νομοῦ Ροδόπης, θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸν ΟΓΑ ὡς αὐτοτελεῖς οἰκισμοί.

Ἄρθρον 66.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ τρίτου μετὰ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῇ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ:

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ